

ת"פ 61654/02/18 - מדינת ישראל נגד א"א

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 61654-02-18 מדינת ישראל נ' א"א

בפני בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל - ע"י ב"כ עו"ד שרית מרום

המאשימה

נגד

א"א - ע"י ב"כ עו"ד איתי שוחט

הנאשמים

גזר דין

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 25.6.18, הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
לפי כתב האישום, ביום 17.11.17 בשעות הבוקר, עת עבדה המתלוננת כגננת מחליפה בגן בקרית עקרון, הבחינה בבנו של הנאשם, חניך בגן, משוחח עם הנאשם בטלפון. הקטין מסר למתלוננת את הטלפון והשיחה התנתקה. בהמשך לכך, התקשר הנאשם אל הגננת הקבועה בגן, סיפר לה את שאירע ואיים עליה בפגיעה במתלוננת באומרו **"יש לך שם גננת שאם היא תיפול לי בידיים אני תולש לה את הגרון מהמקום"**. כן הוסיף **"אני מדבר עכשיו בשיא הרצינות...אם אני אדע מי זאת הגננת הזאת עכשיו חטפה לילד את הטלפון מהיד וניתקה לי בפנים אני שובר לה את הראש"**.
2. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן ולבחינת האפשרות להאריך מאסר על תנאי התלוי ועומד בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקיר שירות מבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 4.12.18, ציין כי הנאשם בן 34, גרוש ואב לשלושה ילדים קטינים. הנאשם מחוסר דיור ומתגורר לסירוגין ברכבו ואצל חבר. הנאשם אינו עובד עקב פציעה בברך. עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם עזב את בית הספר בכיתה יא' ושירת שירות צבאי חלקי. אמו של הנאשם נפטרה ממחלת הסרטן בהיותו בן 14. הנאשם תיאר מערכת יחסים מורכבת עם אביו וכיום הם אינם מדברים. עוד תיאר, כי לאורך השנים אביו נהג באלימות כלפי אמו, כלפיו וכלפי אחיו. הנאשם גרוש, אולם אינו משלם

עמוד 1

מזונות על רקע קשיים כלכליים. עוד התייחס שירות המבחן לעברו הפלילי של הנאשם ולמאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו. שירות המבחן הוסיף, כי הנאשם מודה בביצוע העבירה ומכיר בקשייו לוויסות כעסיו ושליטה עצמית. הנאשם מסר, כי החל לצרוך סמים מסוג קנבוס בגיל 14 וכיום נוטל משככי כאבים באופן שגרתי.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם יכול להסתייע בגורמי תמיכה וטיפול, משתף פעולה ובעל רצון לשנות את מצבו. עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשם ביצע את העבירה על רקע קשייו בוויסות כעסים והפעלת שיקול דעת. שירות המבחן העריך, כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה כלפי הזולת. שירות המבחן ביקש דחייה לצורך גיבוש תכנית טיפולית.

4. בתסקיר משלים מיום 11.3.19 הוסיף שירות המבחן, כי בתחילת הקשר התקשה הנאשם להגיע באופן רציף לפגישות ולמסור בדיקות שתן, אולם בהמשך החל להגיע בצורה סדירה, ולשתף פעולה. בה בעת, הנאשם מסר כי אינו מעוניין להפסיק לצרוך סמים וכי אינו זקוק לטיפול בתחום הסמים. לאור עמדות הנאשם, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית ולא המליץ להאריך את המאסר על תנאי.

5. בתסקירו האחרון מיום 30.4.19 הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם הוזמן ל-19 בדיקות שתן, לחלקן לא הגיע, חלקן נמצאו ללא שרידי סם ובחלקן נמצאו סמים מסוג בנזואופינים או אוקסיקונטין. הנאשם מסר כי הוא נוטל משככי כאבים עקב בעיה רפואית אולם חדל לנטלם.

להערכת שירות המבחן, רק לאחר טיפול משמעותי בהתמכרות לחומרים משני תודעה, ניתן יהיה לשלב את הנאשם בהליך טיפולי להתמודדות טובה יותר עם מצבי כעס. מכאן, ששירות המבחן התקשה לבוא בהמלצה טיפולית.

עדויות לעונש

6. חמתו של הנאשם מסרה, כי הנאשם גדל ללא אם והם התייחסו אליו כאל בנם. לנאשם שלושה ילדים. עוד מסרה, שלאחר הגירושין מבתם, הנאשם החל לישון במכונית, בים ובכל מיני מקומות. חמתו של הנאשם ביקשה לשלוח את הנאשם לסדנת כעסים.

טענות הצדדים לעונש

7. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על בטחונו של אדם, שלווה וחופש פעולתו.

8. עוד טענה, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירה: הנאשם יזם את השיחה עם הגנת, איים על גנת אחרת שכלל אינה מוכרת לו, מבלי שידעה את הנסיבות וללא כל התגרות מוקדמת.

9. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים.

10. עוד טענה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה: מתסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשם בעל דפוסי תקשורת אלימים. הנאשם מתקשה לווסת את כעסיו ואינו שולט בתגובותיו. הנאשם עושה שימוש בסמים וקיים סיכון גבוה להישנות עבירות אלימות מצדו. הנאשם אינו מכיר בדפוסי הבעייתיים. מכאן, ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית וגם לא בהמלצה להארכת המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם.

11. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם עונש שהוא במחצית מתחם העונש ההולם, להפעיל את המאסר על תנאי במצטבר, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 8 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.
12. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון, כי מדובר באירוע רגעי לאחר שלקחו לבנו את הטלפון עת נכנס לגן. מכאן שמדובר בפגיעה בערכים המוגנים ברף התחתון.
13. לטענתו, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול יובצע בדרך של עבודות שירות.
14. עוד טען, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם הודה במיוחס לו, הביע חרטה והתנצל; מתסקיר שירות המבחן עולות נסיבות חייו הקשות של הנאשם, אשר איבד את אמו בילדותו, גדל בחברה עבריינית ואלימה, התגרש ואין לו מקום מגורים; לנאשם אין עבר פלילי משמעותי.
15. עוד הוסיף, כי אין לזקוף לחובת הנאשם את תסקירי שירות המבחן. הנאשם ביקש טיפול בקשייו ולווסת את דחפיו, אולם שירות המבחן סבור כי הנאשם זקוק לטיפול בתחום הסמים. עוד טען, כי בחלק מהבדיקות שנערכו לנאשם לא נמצאו שרידי סם ובבדיקות נוספות, נמצאו שרידי תרופות, שאותן צרך הנאשם עקב תאונה שעבר, קרע ברצועה וכאבים כרוניים (ענ/1). לטענתו, שירות המבחן העריך כי הנאשם צרכן סמים ללא ביסוס.
16. מכאן עתר בא כוח הנאשם להתעלם מהמלצת שירות המבחן ולחלופין להורות לשירות המבחן לשלב את הנאשם בטיפול באלימות. עוד טען, כי לאור הקרע ברצועה יהיה לנאשם קושי לבצע עבודות שירות.
17. לאור האמור, עתר בא כוח הנאשם להאריך את המאסר על תנאי ולחלופין להסתפק בהפעלת המאסר על תנאי בדרך של עבודות שירות.
18. בדברו האחרון מסר הנאשם כי הוא מצר על שאירע ומתנצל. כן הדגיש, כי הוא זקוק לטיפול בשליטה בכעסים, אולם לא זקוק לטיפול גמילה מסמים. לדבריו, לאור קרע במיניסקוס, יבקש לבצע עבודות שירות במגבלות.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

19. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירה אותה ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך חברתי** הנפגע מביצוע העבירה, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.
20. כתוצאה מביצוע העבירה מושא כתב האישום נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלווה הנפש, תחושת הביטחון של הפרט והגנה על האוטונומיה של הפרט שלא יופנה נגדו מלל מאיים. מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא בינונית. לאחר שגננת מחליפה לקחה מבנו הקטין של הנאשם את הטלפון, התקשר הנאשם לגננת הקבועה בגן ואיים על הגננת המחליפה באומרו: "יש לך שם גננת שאם היא תיפול לי בידיים אני תולש לה את הגרון מהמקום". כן הוסיף: "אני מדבר עכשיו בשיא הרצינות...אם אני אדע מי זאת הגננת הזאת עכשיו חטפה לילד את הטלפון מהיד וניתקה לי בפנים אני שובר לה את הראש".

21. הנה כי כן, האיומים הם אמנם לא ברף הגבוה ביותר, אולם יש בהם כדי לפגוע בשלוות נפשן של הגננות ובאפשרות לבצע תפקידן כראוי.

22. מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת בעבירה של איומים ברף בינוני - גבוה נעה בין מאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים (ראו, למשל: רע"פ 3057/18 פלדמן נ' מדינת ישראל (20.6.18); רע"פ 8062/13 ברזק נ' מדינת ישראל (9.4.14); רע"פ 9057/12 מצרי נ' מדינת ישראל (4.3.13); רע"פ 4236/12 יוסבשילי נ' מדינת ישראל (3.6.12); ע"פ (ב"ש) 38759-05-14 זגורי נ' מדינת ישראל (21.1.15); ע"פ (נצ') 2434-06-16 מדינת ישראל נ' עומר (5.7.16); עפ"ג (מרכז) 1363-01-16 דור נ' מדינת ישראל (29.11.16); עפ"ג (ב"ש) 17892-10-13 אלסייד נ' מדינת ישראל (23.10.13); ת"פ (נצ') 4419-09-15 מדינת ישראל נ' אשורוב (12.2.17); ת"פ (רמ') 5905-05-18 מדינת ישראל נ' סרסור (2.4.19); ת"פ (ק"ש) 1408-05-18 מדינת ישראל נ' הייב (13.9.18); ת"פ (ראשל"צ) 23876-04-15 מדינת ישראל נ' יוסופוב (14.7.16)).

23. מכאן, כי מתחם העונש ההולם את העבירה בה הורשע הנאשם, נע בין מאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים.

העונש ההולם בתוך המתחם

24. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, הבעת חרטה והתנצלות על שאירע; הנאשם אינו עובד עקב פגיעה בברך (ענ/1) ומאז התאונה הוא חסר דיור ומתגורר לסירוגין ברכב ואצל חברו; הנאשם גרוש, אב ל-3 ילדים קטינים, אולם בשל מצבו הכלכלי, הוא אינו משלם את מזונותיהם;

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי בעבירות סמים, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו והיעדר מן השירות (ענ/1); כן עומד לחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה מת"פ (אי') 27395-01-17 לתקופה של 4 חודשים (ענ/2);

מתסקירי שירות המבחן עולות נסיבות חייו הקשות של הנאשם. אמו של הנאשם נפטרה בהיותו בגיל 14, בין הנאשם לאביו היתה מערכת יחסים מורכבת וכיום השניים אינם בקשר. להערכת שירות המבחן, מערכת יחסים זו השפיעה על הפנמת דפוסי התקשורת אלימים. הנאשם החל בצריכת סמים בגיל 14. על רקע הודאת הנאשם בדבר קשיים בוויסות כעסים, סבר שירות המבחן, כי יש לשלב את הנאשם בטיפול. אולם, למרות דחיות שניתנו לצורך כך, הנאשם לא נרתם באופן מספק להליך הטיפול. הנאשם לא התייצב לחלק מבדיקות השתן, בחלקן לא נמצאו שרידי סם ובחלקן נמצאו סמים מסוג בנזואופינים או אוקסיקונטין. הנאשם אמנם טען, כי מדובר בתוצאות על רקע צריכת תרופות לאור תאונה שעבר. בה בעת אישר, כי אינו מעוניין להפסיק צריכת תרופות וסמים וגם אינו מעוניין בטיפול בהקשר זה. מכאן, ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

25. שירות המבחן הוא הגוף המקצועי, המשמש כדי ימינו של בית המשפט, בכל הקשור לטיפול ולשיקום. שירות המבחן סבור, כי הנאשם זקוק לטיפול גמילה מחומרים ממכרים ואין כל בסיס לעמדה, כי מדובר בהמלצה שאינה מקצועית. יתר על כן, הנאשם עצמו הדגיש בפני שירות המבחן כי אינו מעוניין להפסיק את צריכת הסמים והתרופות, ומכאן שממילא, אין מקום להמשך טיפול בנאשם במסגרת שירות המבחן.

26. באיזון בין הנסיבות, הודאתו של הנאשם ונסיבות חייו הקשות, מחד גיסא, ועברו הפלילי והיעדר שיקום, מאידך גיסא, יש להטיל על הנאשם עונש שהוא מעט מתחת למחצית מתחם העונש ההולם.

27. בהיעדר הליך שיקומי, אין כל טעם שלא להפעיל את המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם לתקופה של 4 חודשים מת"פ (אי') 27395-01-17 (עת/2). לאור הודאתו של הנאשם המאסר יופעל, חלקו במצטבר וחלקו בחופף לעונש המאסר שיוטל בתיק זה. לאור מצבו הכלכלי לא יוטל קנס. עם זאת, לצד המאסר, יוטל על הנאשם גם מאסר על תנאי ופיצוי שיש בו כדי לפצות את המתלוננת על הנזק שגרם לה הנאשם.

28. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 2.9.19, נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות.

סוף דבר

29. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 4 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות. הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 6.11.19.

מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. יופעל מאסר על תנאי מת"פ (אי') 27395-01-17 לתקופה של 4 חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות;

ג. הנאשם ישלם למתלוננת, עדת תביעה 1, פיצוי בסכום של 500 ₪. את הפיצוי ישלם הנאשם לא יאוחר מיום 1.11.19.

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט' אלול תשע"ט, 09 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.